

TREVIRA
2000

בד בנד עם האפנה

סריגי טרוורה -
קלים ואווריריים
נעימים במגע
שומרים על צורתם
קלים בכביסה
מתיבשים מהר
אין צורך בגיהוץ

דגם לייב

החוטים מיוצרים ע"י גרוסלם ג'רסי בע"מ

לא

נשכה

„העולם הזה“ 1819, „תם הרעילו את שדותינו!“ על רישוס שדות עקובה ברעל.

אומרים שתמונה שווה 100 מילים כתר בות. התמונה של שייך סעדה חסן דייב בן ה-70, השייך של עקובה, שווה הרבה יותר

עיניו שזי שייך חסן דייב איזה כאב!

ממאה מילים. עיניו לבד אומרות יותר מאשר מאמר שלם.

איזה כאב! איזה סבל! רק לאדם שנגזל ממנו הדבר הקרוב ביותר לליבו, יכול להיות מבט כזה. אלו עיניים האומרות: „לעולם לא אשכח!“

יוסף שיינפלד, פתח תקווה

הדנים

והנידונים

ברעם — איקריה — פיתחת-רפח — עקי רבה. כבר היו דברים מעולם.

יש עם הדנים (אנחנו) והנידונים (כל השאר).

חנן כן-שדום, חיפה

אמונה

כצדק

אני מודה: הייתי עיוור. האמנתי לכל אותם סיפורים על כך שהערבים הרעים קמו להשמיד את היהודים הטובים; האמנתי כי בכוח הצדק התגברנו עליהם; האמנתי כי בעיית ה-פליטים נוצרה בגלל שהם ברחו, בקיר צור: האמנתי כי בין שני הצדדים במורה התיכון, אנחנו צודקים.

עכשיו אני כבר לא מאמין! אחרי כל „החריגים“ (איזה מן מילה!) שהתקבלו כדבר מובן מאליו, אני מעביר חלק גדול מהצדק לצד השני. ומה ששבר לגמרי את אמונתי הקודמת, היו אותם קילוגרמים של רעל שסוּרוּ על השדות בעקובה.

זכאי

דני זכאי, רמת-גן

החיה שבאדם

או האדם שבחיה

נתן דונביץ, ברשימתו החיה שבאדם (מוסף הארץ 7.7.72), מתאונן על מגיפת הבריאות האלימה בארץ וטוען שבלעדי כוח משטרתי חזק נהפכת העיר לגן-חיות, שבו החיה שבאדם משתוללת ללא מעצור. מר דונביץ מעליב את החיות: לא „החיה שבאדם“ כי אם האדם שבחיה! כדי להציל את כבודנו הרם — חונכנו לחשוב שהאדם מוסרי מן החיה. אך עובר דות החיים מלמדות שההיפך הוא הנכון. החיה איננה בריונית. היא אינה טורפת כדי לספק את יצרי ההרס והכבוד שלה. אנו הננו חיות עם תכונה שלילית: יש בתוכנו אדם. התוצאה: רציחות קטנות בין שכנים ורציחות גדולות בין עמים. כך היה לאורך כל ההיסטוריה, וכך כנראה יהיה עד שהחיה המכונה „אדם“ תיכחד מן היקום. **ישראל סחי, חולון**

(המשך בעמוד 12)